KORKU

magazin

KORKU'NUN KORKUSUZ OKUYUCULARI, KURT ADAMLAR, ZOMBİ'
LERDEN SONRA ŞİMDİ DE SİZLERE..
KAR ADAMI
'IN-
DAN BAHSEDECEĞİZ... VE BU KONUDA BİR HİKÂYEYİ DE İÇ SAY-
FALARIMIZDA İZLEYECEKSİNİZ...
HİMALAYA DAĞLARININ KARLA KAPLI ULAŞILMAZ BÖLGE-
LERİNDE ÇOK İRİ VE GÖVDESİ KILLARLA KAPLI. İNSAN
İLE GORİL ARASI BİR YARATIĞIN VARLIĞINDAN SÖZ
EDİLİR. DAĞ KÖYLERİ SAKİNLERİ ARASINDA BİR ÇOK
GÖRGÜ ŞAHİDİ DE BULUNAN BİR İDDİAYI TAHKİK
İÇİN İLMİ HEYETLER HİMALAYA'LARA TIRMANMIŞLAR
VE KAR ADAMININ AYAK İZLERİNE RASTLAMIŞLARDIR..
BU İZLERİN FOTOĞRAFLARINI GAZETELERDE
YAYINLAMIŞLAR, FAKAT KAR ADAMI'NI
ELE GEÇİRMEK MÜMKÜN OLMAMIŞTIR...

İLİM ADAMLARI, GAZETECİLER VE AVCILARDAN KURULU EKİPLER ZAMAN ZAMAN HİMALAYA'LARIN KARLI TEPELERİNDE KAR ADAM'ININ PEŞİNE DÜŞMÜŞLERDİ... HİKAYEMİZ BU EKİPLERDEN BİRİNİN BAŞINA GELENLERİ ANLATIR...
KARADAMININ PEŞİNDE!
İSTE!.. ORADA!..
ATEŞ ETME! AĞI HAZIRLA. CANLI YAKALIYALIM!
SEVERIN
KNOVLES'İN KLAVUZLUĞUNDA İLİM ADAMI VE AVCILARDAN MÜTEŞEKKİL BİR GURUP GÜNLERDİR KAR ADAMININ İZİNDEYDİ... VE NİHAYET....
BU TARAFTAN.. ÇABUK OLUN!
KAR ADAMI ONLARLA OYUN OYNARCASINA BİR GÖRÜNÜP BİR KAYBOLUYORDU...
YİNE YOK OLDU!..
ATEŞ ETMEME ENGEL OLMASAYDINIZ HİÇ DEĞİLSE ÖLÜSÜ ELİMİZDEYDİ...

KARANLIK VE SOĞUK GECEDE KAMP ATEŞİ ETRAFINDA DÖRT ADAM SİNİRLİ BİR TARTIŞMAYA KOYULDULAR...

GECE SAKİN GEÇTİ... AMA YENİ GÜNDE ONLARI BİR OLAY BEKLİYORDU...

BASFORD VE SKARBO KLAVUZLARININ GÜNLERDİR ANLATMAĞA ÇALIŞTIĞI ŞEYİ ŞİMDİ ANLAR GİBİ OLMUŞLARDI... BU BASİT BİR AV DEĞİLDİ...

SİLÂHINI KULLANMAĞA BİLE VAKİT BULAMAMIŞ!
KARADAMI'NIN İŞİ BU! ONU TUZAĞA DÜŞÜRDÜ. BİRBİRİMİZDEN AYRILIP ONLARIN OYUNUNA DÜŞMEMELİYİZ!
AŞİL'E BİR MEZAR KAZDIKTAN SONRA KAMPA DÖNÜLDÜ. GECE KLAVUZ KNOVLES TECRÜBELERİNE DAYANARAK KAR ADAMI HAKKINDA BİLGİ VERDİ...
KAPANLAR KURUP BEKLEMEKTEN BAŞKA ÇARE YOK BENCE!
ÇOK KURNAZ... SAKIN AYRILMIYALIM!
GÜNLER GEÇTİKÇE AVCI VE BİOLOJİST'İN SABRI TÜKENMEYE BAŞLADI.. KLAVUZU YİNE MÜBALAĞACI DİYE SUÇLAMAĞA BAŞLADILAR...
BU KAPANLARLA OYNAMAKTAN DA BIKTIM ARTIK! BOŞUNA VAKİT KAYBEDİYORUZ KNOVLES!
BU KAPAN DA BOŞ!
BU İŞİ BİLDİĞİMİZ YOLDAN SİLÂHLA HALLEDELİM.. BİZDEN ZEKİ, SİLÂHLARIMIZDAN GÜÇLÜ OLAMAZ YA..
BENCE TEK ŞANSIMIZ BU TUZAKLARDI... MADEMKİ BANA İNANMIYORSUNUZ...
SİNİRLERİ GERGİN İKİ ADAM İSE SABIRSIZDI...
...BİLDİĞİNİZ GİBİ HAREKET EDİN!
SİLÂHLARINA GÜVENMEK ONLARI ÇILGINLIĞA KADAR GÖTÜRDÜ...
İŞTE!.. GÖRDÜM ONU!
SKARBO! YALNIZ GİTME BEKLE BİZİ!

KAYALIKLARIN ARKASINA DOĞRU GİTTİ!
SKARBO! GERİ DÖN!
KRAK!
BELLİYDİ BU!
AHHHHHHHHHH!
SKARBO! NİYE BENİ DİNLEMEDİN!
SEN DE İŞİ BÜYÜTÜYORSUN! BU DA KAR ADAMI'NIN MARİFETİ DEĞİL YA!.. DÜPEDÜZ BİR KAZA!..
ARKADAŞLARINA KARDAN BİR MEZAR YAPAN KNOVLES VE BASFORD KAMPA DÖNDÜLER...
SANA KALSA BU HAYVANLARIN BİZLER KADAR ZEKİ OLDUĞUNU İDDİA EDECEKSİN!
EVET.. DEHŞETLİ KURNAZ OLDUKLARI ORTADA.. BİZİ TEKER TEKER YOK EDİYORLAR.
BULUTLAR ÇÖKÜYOR BOSFORD... BİR KAR FIRTINASI GELECEK! TEDBİRLİ OLMALIYIZ?
DİNAMİTLERİ ÇIKARALIM!

ÇADIRIN ETRAFINI DİNAMİT BARAJI İLE ÇEVİRMEK FİKRİ FENA DEĞİL!
BAŞKA ÇAREMİZ DE YOK! BELKİDE TİPİDE YANILIP DA BU SAHAYA Gİ-RERLER!
BİR MÜDDET SONRA TİPİ BÜTÜN ŞİDDE-TİYLE BASTIRMIŞTI...
KNOVLES! ÇADIRA DÖN ARTIK! ORTALIK KARARIYOR. TİPİ DE SE-Nİ SEÇEMEZ OLDUM! NERDESİN?
TİPİNİN İÇİNDE BELİREN İRİ GÖLGELER ÇADIRA DOĞRU İLERLEMEYE BAŞLADILAR.
HEY! KNOVLES GELİYORLAR!
TİPİ ORTALIĞI KASIP KAVURURKEN BASFORD PANİĞE KAPILMIŞ BİR HALDE SEÇEBİLDİĞİ KARAL-TILARA GELİŞİGÜZEL ATEŞE BAŞLADI...
KAPOV!
KAPOV!
KNOVLES! ÇABUK GİR ÇADIRA! DİNA-MİTLERİ ATEŞLİYE-LİM!

KNOVLES! HADİ ÇABUK GİR İÇERİ DİNAMİTİ ATEŞLİYECEĞİM!
KNOVLES KAR VE TİPİYLE KARIŞIK ÇADIRA GİRİNCE BASFORD DİNAMİTİ ATEŞLEDİ... KARLAR HAVAYA UÇTU...
VAROOOM!
HAH!.. HAH!.. HAH!.. KNOVLES BİR DE ŞUNLARIN KURNAZLIĞINDAN BAHSEDERDİ... OYSA NE APTALCA PUSUYA DÜŞTÜLER...
TİPİ DİNİNCE ÇIKIP ARMUT TOPLAR GİBİ KAR ADAMI TOPLAYACAĞIZ... DEĞİL Mİ KNOVLES ?
ARKASINA DÖNDÜĞÜNDE.. KNOVLES'İN KÜRKLÜ PALTOSUNU GİYEREK ÇADIRA GİRMİŞ OLAN KAR ADAMIYLA BURUN BURUNA GELİR...
GIRRRR!!!
AHHHHHH!!!!
TECRÜBELİ KLAVUZ KNOVLES HAKLI İDİ... KAR ADAMLARI EN AZ BİZLER KADAR KURNAZDILAR... FAKAT BASFORD BUNU ÇOK GEÇ ANLIYABİLDİ...

KARANLIKLAR PRENSİ

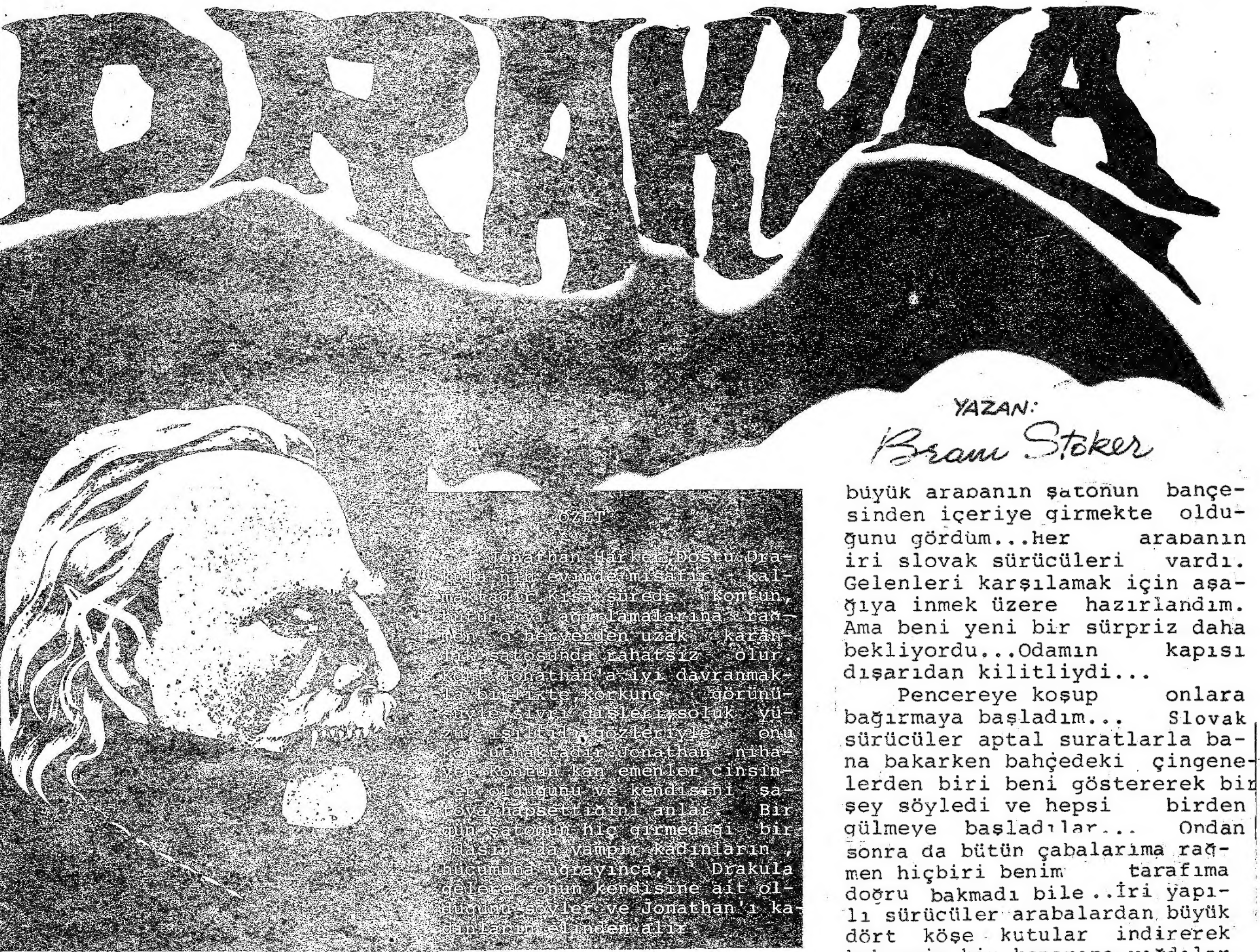

YAZAN: Bram Stoker

ÖZET

Jonathan Harker,Dostu Drakula'nın evinde misafir kalmaktadır.Kısa sürede kontun, bütün iyi ağırlamalarına rağmen o heryerden uzak karanlık şatosunda rahatsız olur. Kont Jonathan'a iyi davranmakla birlikte,korkunç görünüşüyle,sivri dişleri,soluk yüzü ışıltılı gözleriyle onu korkutmaktadır.Jonathan nihayet Kontun kan emenler cinsinden olduğunu ve kendisini şatoya hapsettiğini anlar. Bir gün şatonun hiç girmediği bir odasında da vampir kadınların , hücumuna uğrayınca, Drakula gelerek onun kendisine ait olduğunu söyler ve Jonathan'ı kadınların elinden alır.

sakin bir hareketle Mina'nın mektubunu şöminenin alevlerinin içine attı..

"Hawkinse yazdığınız mektuba gelince...sizin mektubunuz olduğuna göre elbette onu postalıyacağım...bilmeden zarfı açmış olduğum için özür dilerim...İstiyorsanız onu tekrar kapatabilirsiniz..."

Kont bu sözleri söylerken, mektubu ve yeni bir zarfı bana doğru uzatıyordu.Mektubu zarfa koyup yapıştırdım ve konta verdim...Odadan çıktığımda kapının kilidinin döndüğünü duydum.Bir dakika sonra kapıyı yokladığımda onu kilitli buldum...

Bir iki saat sonra Kont tekrar odaya girdiğinde ben uyuyordum..Gayet neşeli ve nazikti.Benim uyumakta olduğumu görünce,

"Galiba çok yorgunsunuz arkadaşım...Uyku yorgunluğun en iyi ilâcıdır...Odanıza çekilerek hemen yatabilirsiniz"dedi.

Odama geçerek derhal yatağa girdim ve uzun zamandan beri hasret olduğum şekilde derin ve rahat bir uyku uyudum..."

31 Mayıs-Bu sabah uyandığımda çantamdan birkaç kağıt ve zarf alarak cebime yerleştirmeye karar verdim... Ama beni gene bir sürpriz bekliyordu.

Bütün kâğıtlarım, hatıra defterim, tuttuğum notlar banka cüzdanım, kısaca buradan kurtulduğum vakit işime yarayacak herşey alınmıştı.. Bir müddet umutsuzluk, içinde yatağımın üzerinde oturduktan sonra gelirken giydiğim elbisenin cebinde olan cüzdanım aklıma geldi.

Elbise ve paltom da gitmişti.Bütün aramalarıma rağmen onları hiç bir yerde bulamadım...Bir oyuna daha kurban gitmiştim...

17 Haziran- Bu sabah yatağımın içinde otururken bir arabanın şatoya gelen yolda ilerlemekte olduğunu duydum.. sevinç içerisinde pencereye koştuğumda her biri sekiz tane at tarafından çekilen iki tane büyük arabanın şatonun bahçesinden içeriye girmekte olduğunu gördüm...Her arabanın iri slovak sürücüleri vardı. Gelenleri karşılamak için aşağıya inmek üzere hazırlandım. Ama beni yeni bir sürpriz daha bekliyordu...Odamın kapısı dışarıdan kilitliydi...

Pencereye koşup onlara bağırmaya başladım... Slovak sürücüler aptal suratlarla bana bakarken bahçedeki çingenelerden biri beni göstererek bir şey söyledi ve hepsi birden gülmeye başladılar... Ondan sonra da bütün çabalarıma rağmen hiçbiri benim tarafıma doğru bakmadı bile..İri yapılı sürücüler arabalardan büyük dört köşe kutular indirerek bahçenin bir kenarına yığdılar. Çingenelerden biri Slovek sürücülere para verdikten sonra ikisi de arabalarına atlayıp gözden kayboldular.

24 Haziran sabah erken-Dün gece Kont erkenden kendi odasına çekildi.Odanın kapısı açık olduğu için derhal şatonun güney kesimine bakan merdivenlere koştum.Maksadım kontun penceresini göstermekti.Şatoda gizli bir takım şeyler dönüyordu.Çingeneler şatoya yerleşmiş bir işte çalışıyorlardı Neydi bu iş? Herhalde korkunç ve vahşi bir şey olsa gerek.

Güneye bakan pencerede bir yarım saat kadar durmuştum ki Kontun penceresinden bir karaltının çıktığını gördüm. Bu Kontun kendisiydi ve beni asıl şaşırtan üzerinde benim şatoya ilk geldiğim gün giydiğim elbiselerin bulunmasıydı.Omuzunda ise o gün kadınların önüne, attığı torba asılıydı.Her şey gün gibi ortadaydı. Kont kasabada benim şahsiyetimin altına gizlenerek geziniyordu. Bunun iki sebebi vardı.

Devamı gelecek sayıda

İŞTE KARANLIK RUHLAR, BİR MUM YAKIP BERABERCE İNSAN İHTİRASLARININ KARANLIKLARINA DALALIM. ORADA BU İHTİRAS İLE VAHŞİYANE BİR ŞEKİLDE UĞRAŞAN SEVİMSİZ BİR ADAMLA KARŞILAŞACAĞIZ!...

İHTİRAS

ONBEŞİNCİ YÜZYILDA AVRUPADA ZENGİNLİĞİ VE KUVVETİYLE DİLLERE DESTAN BİR BARON YAŞAMIŞTI. BARON VON STRON İÇİN BU KUVVET VE SERVETE SAHİP OLMAK BİR HAYLİ ZAMANA MALOLMUŞTU. VE BU ARADA ZAMAN KENDİ ÇARKI İÇİNDE DÖNMEKTEYDİ. ÖYLE BİR ÇARK Kİ HER GEÇEN YIL BARON GİTTİKÇE ARTAN BİR NEFRETLE BUNU ÖDÜYORDU. BİR ZAMAN GELDİ Kİ BARON'UN BÜTÜN SERVETİ VE KUDRETİ TEK BİR AMACA ADANDI.. ZAMANIN KOPARMAK İSTEDİĞİ TEK VE SON ÜCRETTİ BU.

BU İŞ TAMAM, BARON HAZRETLERİ... ÖBÜRLERİ SİZİ ALDATTILAR AMA BEN ASLA.. İKSİR HAZIR, SONSUZLUĞUN ÖZÜ BU!.. TEK YAPACAĞINIZ İŞ İÇMEK!...
ÖNCE SEN BİR YUDUM AL BAKALIM! BEN SONRA İÇERİM CADI KARI!
FAKAT BEN EBEDİYEN YAŞAMAK İSTEMİYORUM, BARON HAZRETLERİ! BUNA LÂYIK OLAN SİZSİNİZ!
YAPARSIN YAPMASINA VE YAPACAKSIN DA.. SANA BUNCA ALTIN VERDİM, DAHA DA VERECEĞİM. FAKAT BİR KERE BUNDAN İÇMEN ŞART. HADİ İÇ ŞİMDİ, YOKSA SENİ OLDUĞUN YERE MIHLARIM! BOŞALT ELİNDEKİ KABI CADI!
AHHHHH!
BANA BİR TUZAK HA!.. ÇILGIN KARI! KENDİ ELLERİNLE HAZIRLADIĞIN ÖLÜMDEN DAHA BETERİNE LÂYIKTIN SEN!
BUNUN BİR CEVABI OLMALI!.. SIRRI BİLEN BİRİSİ VARDIR AMA KİM?
İŞTE YILLAR BÖYLE GEÇTİ. HER ALDANIŞ HER BAŞARISIZLIK GİTTİKÇE YAKLAŞAN BİR FELAKET HAZIRLIYORDU...
HAŞMETLİM SİZİN ARADIĞINIZ YAŞAYANLARA GÖRE DEĞİL, VAZGEÇİN BU ARZUDAN. YALNIZ SİZİN ÜLKENİZDEKİ HÜR İNSANLAR İÇİN DEĞİL. KÖLELERE DE BU SÖZÜM...
FREDOR, DİLİNİ TUT. YOKSA KOPARIRIM ONU KÖKÜNDEN.. KONUŞAMAZSIN BİR DAHA!

YALVARIRIM SİZE HAŞMETLİM, HER GEÇEN GÜN TOPRAĞIMIZ KURUYOR. HALKIMIZ YAVAŞ YAVAŞ YOK OLUYOR. BUNCA ZAMANDIR İSRAF ETTİĞİNİZ SERVETİNİZ, KUVVETİNİZ BÜTÜN BU İŞLERİ HALLETMEYE YETERDİ.!
NE KÖYLÜLERE NE DE DERTLERİNİZE METELİK VERİRİM.. BÜTÜN SERVETİMİ BANA EBEDİYETİN KAPILARINI AÇACAK OLANA BAHŞEDECEĞİM. BUNDAN BAŞKA BENİ HİÇ BİR ŞEY İLGİLENDİRMİYOR.
PİS BUNAK, SENİN AYAK TAKIMINI DÜŞÜNMEKTEN BAŞKA İŞİN KALMADI MI ? BANA SIRRI BUL, BÜTÜN ÜLKEYİ KURTARACAĞIM. NE İSTİYORSANIZ VERECEĞİM. HADİ KONUŞSANA !. DİLİNİ Mİ YUTTUN ?
FREDOR, HADİ KONUŞSANA ! DURMADAN ZIRLAYIP DURUYORDUN DEMİN.. FAKAT CADI KARININ ELDE ETTİĞİ FIRSATI BİLE BULAMIYACAKSIN. BAŞARAMADIĞIN TAKDİRDE ÖLECEKSİN ! PİS KÖYLÜLERİN İÇİN DEĞER Mİ BU ?...
DEFOL ! YIKIL KARŞIMDAN ! BEN SADECE BANA YARDIM EDENLERE EL UZATIRIM !
İHTİYAR ADAM GÜN AĞARIRKEN KIRGIN VE BİTİK BİR ŞEKİLDE ŞATOYU TERKEDİP ÖLÜ ŞEHRİN KORKUNÇ SESSİZLİĞİ İÇİNDE YÜRÜMEYE BAŞLADI...
FREDOR ! FELAKET !.. KIZINI ÖLÜ BULDULAR !..

ÖLDÜ MÜ ?.. VEBADAN MI ?
HAYIR, FREDOR FAKİRLERİN ÖLÜMÜ İÇİN BUNDAN ÇOK DAHA BAŞKA SEBEBLER VAR. BUNUN ÜZERİNE KENDİNİ YORMASAN DAHA İYİ OLUR!
FREDOR SON BİR KERE DAHA GÜZEL KIZININ BAŞUCUNA EĞİLDİ.. ŞİMDİ BÜTÜNÜYLE SOĞUMUŞ VE SOLMUŞ YÜZÜNE SON BİR DEFA BAKTI... YUMUŞAK SİYAH SAÇLARINI YAVAŞ YAVAŞ OKŞADI.. BİR AN HIÇKIRIK KOPTU...
SONRA DERİN BİR HÜZÜN DERYASI İÇERSİNDE ÇÖKÜP GİTTİ..
AH ŞU BARON, EĞER BİR ŞEYLER YAPMIŞ OLSAYDI.. BUNLARIN HİÇ BİRİ OLMAYACAKTI.. BİRAZ HALKI DÜŞÜNSEYDİ...
BENİM ADIMA BİR CENAZE TÖRENİ YAPABİLİR MİSİNİZ ?
TABİİ... FAKAT FREDOR... BU SENİN ÖZ KIZIN! SEN NİYE BULUNAMIYACAKSIN ?
BARON VON STROM'A EBEDİ HAYATIN SIRRINI GÖTÜRECEĞİM!
Devamı gelecek sayıda

GÖLGE

ÇEVİREN: MEHRİZAT İRON

Herşey Ingiltere'de, tam ikinci Dünya savaşının arefesinde, bir haziran gecesi cereyan etmişti.

Hafta sonunu arkadaşım Noel Covard'ın evinde geçirmek üzere Londra'dan ikindi üstü hareket ettim arabamla. Arkadaşımın evi Kent'in çok güzel köylerinden birindeydi.

Eve vardığımda Noel kapıda beni bekliyordu.Kollarını açarak beni karşıladı.

"Herkes salonda toplandı tam çay vakti,yetişebildin neyseki. Hemen çıkmak istemezsin değil mi odana?"

Kolkola gülüşe konuşa içeri girdik.İçerdekilerin çoğu bana yabancı gelmedi.Selâmlaştık birbirimize hatır sorduk ve eğlencemize daldık.Noel'in annesi çay ikram ediyordu.Tam ona doğru eğildiğim sırada bir uşağın benim valizlerimi evin diğer bir ucunda bulunan mutfak odasından içeri taşıdığını şaşkınlıkla farkettim. Ama o anda bunun sebebini araştırmak gibi saçma bir şeyle meşgul olacak değildim.Noel arkadaşlarını iyi kimseler arasından seçmişti.Tümü de eğlenceyi seven kişilerdi.Konuşuyor gülüyor,dansediyorlardı.Ben de kendimi onların atmosferine bırakmıştım.Nihayet güneş battı. Ortalık karardı.Ben de kalktım.Yukarı katın merdivenine, yöneliyordum ki:

"Nereye gidiyorsunuz böyle?"

Noel soruyordu. Elbise değiştirmek ve yıkanmak için odama çıkmak istediğimi söyledim ona.Gülerek dedi ki. "Ne varsa, holdeki tuvalete gide bilirsiniz,nerede olduğunu biliyorsunuz nasıl olsa."

Evet orayı biliyordum ve oraya gittim.Akşam yemeği neşe içinde geçti.Müzik hiç dinmiyordu.Noel herşeyi müzikle yapmayı seven bir erkekti çünkü..

Sonra herşey gittikçe azalmağa,espriler kahkahalar ilk canlılığını yitirmeğe başladı.Çoklarının yorgunluktan, gözleri kapanmak üzereydi. Nihayet yavaş yavaş çekilerek kendilerine ayrılan odalara yatmağa gittiler.Noel'le ben , yalnız kalınca, ben de kalktım.

"Ben de uyumak istiyorum artık Noel.Bunca yorgunluktan sonra uyumak benim de hakkım sanırım."

"Benim uykum yok henüz. Neden konuşmamıza devam etmeyelim sanki?"

"Biraz da kitap okumam gerekiyordu.Gitsem iyi olacak.' Hemen dışarı yöneldim."Siz çıkmıyor musunuz Noel?"

"Ben mi? evet.. çıkacağım ama, siz hayır."

"Neler söylüyorsunuz siz?"

Kendine özgü yarı ve bir şeyler gizleyen gülüşüyle gülerek "Biliyorsunuz ki bu hafta sonları beni biraz fazla yoruyor.Sizin için de üzülüyorum ayrıca.Yukarıda herkes odaları kapışarak doldurdu.Bir tek yer kalmadı size."

Elini omuzuma koyarak, ikindi üstü uşağın valizimi taşıdığını gördüğüm kapıya götürdü beni.

"Siz burada hiç uyumadınız değil mi daha önce?"

Hayır derken mutfakta yatacağımı aklım almıyordu. Şaşkındım.

"Korkuyor musunuz?"

"Neden?" diye sordum merakla.

"Burada yalnız yatmaktan?"

Çok güzel bir odadır. Anneminkinin yanında. Fakat bağırsanız duymaz hiç."

İçeri girdik.Sağ duvarda bir kapıyı açarak içeri soktu beni Noel. Son derece pahalı eşyalarla ve zevkle döşenmiş bir odaydı burası.Hayret ve sevinçle haykırdım.

"Şahane bir salon burası Noel.Neden daha önce yatırmadınız beni?"

"yukardaki odalar daha rahat da ondan.Tedirgin olmayacağınıza emin misiniz?"

Bana sık sık bu soruyu sormasının sebebini bir türlü anlayamıyordum.Oda çok güzeldi. Rahat edilecek gibiydi.Üstelik tek başıma,keyfimce uyuyabilecektim.

"Çok rahat edeceğimi sanıyorum Noel."

"İyi geceler öyleyse.Bir ihtiyacınız varsa şimdiden temin edin.Çünkü hiç kimse duyamayacaktır sesinizi buradan.Tekrar sorayım, korkmayacaksınız, değil mi?"

"Hayır,sevdim bu odayı."

"Ne cesur kızsınız siz.Bravo" böyle diyerek yan gülüşüyle güldü ve kapıyı kapadı çıkarken.Hemen tuvalete giderek yıkandım ve geceliğimi giydim. Kapıyı kapadım ama, böyle bir köyde kapı sürmelemeği gereksiz bulmuştum.Kilidi üzerinde bıraktım.Açık pencereden gökyüzü ve manzara çok şahaneydi. Yatağa uzanarak bir kitap aldım raftan .Oda bana huzur veriyordu.Okumağa başladım.Dalmışım. Gözlerimi kitapdan ayırıp da saate baktığım zaman üç buçuk olduğunu gördüm. Şaşırdım.Hem yorgunluktan halsizdim, hem de uykum gelmiyordu bir türlü.Olacak şey değildi. Kitabı bırakarak uyumağa karar verdim.Tam o sırada beni çağırdı.Kapıya baktım ilkin bu vakte kadar uyumadığım için kendimi suçlu buldum,sonra Noel'i düşündüm.Acaba bir rahatsızlığı mı vardı da bana gelmişti? Yoksa o da uyuyamamış, gevezelik mi etmek istemişti?

"Giriniz" dedim.Der demez kapı itilerek açıldı, mandalın döndüğünü gördüm.Birisi içeri girdi.Fakat Noel değildi. Hiç bir şey göremiyordum gece lâmbasının soluk ışığında. Birisi girmişti ama,kimdi, niçin gelmişti? Kapı aralık kalmıştı: Kapkara bir gölge. Gözlerim karanlıkta çatlarcasına açık, ama istediğini bulamadı. Kalbim kırılacak gibi vuruyordu.. Ben miydim Noel'in cesur dediği kız? Yatağa daha da yerleşerek hem çevremi araştırıyor, hem de uyumağa çalışıyordum.,. Sanki Noel'in "Ruth Ruth"diyen sesini duymuştum az önce. Ama bu, kapkara bir boşluk gibi görünen gölge ne kadına benziyordu, ne de erkeğe. Çarşafların içine büzülerek, odama giren şeyi nitelendirmek için çabaladım.Bir türlü niçin'ini, ve kimliğini çıkaramıyordum... Yoksa rüzgâr mıydı? Ama bir insan çağırmıştı beni.Emindim. Gözlerimi kapamak istedim. Ka-

panmıyor,aralık kapıya ve kara lekeye bakıp duruyordu gözlerim.Tam o anda "Tap,tap,tap" diye çıkan ayak seslerini ve parkenin gıcırdadığını duydum Sanki birisi yatağımın çevresinde dolaşıyordu.İçime çöreklenen korku ve dehşet,her yanımı titretiyordu.Ne uyuyabiliyor,ne düşünmeden durabiliyor, ne de kalbimin hızla atışını sâkinleştirebiliyordum... Hiç bir şey görmediğime göre, bu sesleri ve görüntüleri yaratan kendim miydim yoksa? Yorgunluğum bana hayaller, fantomalar mı gösteriyordu? Gözlerimi ellerimle kapatmak zorunda kaldım.Çıldırmak üzereydim nerdeyse.Aradan ne kadar geçmiş bilemiyorum. Nihayet güçlükle daldığım uykudan uyandığımda güneş altın oklarıyla odama dolmuştu.İçinde uyandığım odayı ilkin bir garipsedim.Sonra olanları hatırlayınca, geniş hayallerimin gece bir fantezi yarattığında karar kılarak,herşeyi aklımdan çıkardım.

Sonra giyinerek aşağı indiğimde herkes şaşkınlıkla bana baktı.Şezlonglara uzanmış kahvaltı ediyorlardı.Noel hemen yerinden fırladı."Geciktiniz öğlen olacak nerdeyse.Umarım iyi uyumuşsunuzdur yeni odanızda?"

"Mükemmel bir uyku çektim kendime" derken,nasıl yalan söyleyebildiğime aklım almıyordu.

"Oturun,ben size kahve getireyim" O uzaklaşırken, ben de Noel'in birlikte sohbete dalmış olduğu Joyce Carey'in , yanında,Noel'in yerine oturdum.Joyce ince,uzun,kara saçlı derin bakışlı,zeki ve güzel bir kadın.Noel'in en iyi arkadaşlarından.O da bana geceyi iyi geçirip geçirmediğimi sordu.

"Evet,dedim.Noel'e anlatırken duymadınız mı?"

"Evet doğru,dalmışım."

"İnsan yabancı bir odada yatmaktan rahatsız olur diye düşünmüştüm de.. Daha önce hiç yattınız mıydı?"

"Hayır, ya siz Joyce?"

"Bir defa sadece...."

"Güzel oda, değil mi?"derken, Noel kahvemi bana uzatıyordu...Sonra bir sessizlik anı geçti.Nerden geldiyse dilime: "Noel,sizin evde hayalet dolaşıyor" deyiverdim.İtiraz edeceğini sanıyordum.Kanı o anda çekiliverdi yüzünden.

"Ne gördünüz?" dedi ve Joyce'a garip bir bakış fırlattı.. Alt,üst oldum onların bu hallerine...cevap veremedim. Sorusunu tekrarlayınca

"Siz ne göreceğimi biliyordunuz ama, bana bir şey söylemediniz" Noel yan gülüşü ile :

"Size ne gördüğünüz soruyorum?" Kalbim atmağa başladı sinirimden.

"Neden kendiniz yatmıyorsunuz o odada? Siz de görürsünüz...."

"Uyudum ama, bir şey görmedim.." Noel sâkinleşmiş. Devamlı, ısrarla soruyordu. Dayanamadım,herşeyi olduğu gibi anlattım onlara.Joyce hiç söze karışmadan bizi dinliyordu.

"Demek kapınızı kapamadan yatmıştınız.Ben sabah kapalı gördüm ama.Turnbul kapamış olmalı."

"Kim bu Turnbul dediğiniz?"

"İşte "Şey" dediğiniz göl- ge Turnbul...."Ne kadın ,ne de erkek olan...Ama erkek olduğu üzerinde kuvvetli kanılar var."

"Demek evinizde fantomaların dolaştığını kabul ediyorsunuz?"

"Tabii,ev XVI cı yüzyılda yapılmış.Yarım kalan bir kısmını geçen yıl ben tamamlatmıştım.Fakat O'nun buralarda , hiç görünmediğini biliyormuydunuz.Sadece o odada var. Bugüne kadar da üç kadın onu gördü."

Zekice gülerek konuşuyordu. Ben bütün anlattıklarını inanmayarak dinliyordum.Devam etti.

"Çoktandır görünmüyordu.Daha çok zayıf karakterlilere,yani kadınlara düşkündür.Çok eski çağların sembolüdür O."

"Bana "Bravo,casur kızsın" derken alay ediyordunuz demek içinizden."

Demek gerçekten hayaller dolaşıyordu evde.İçim heyecan ve korkudan boğulduğu halde, gene de korktuğumu belli etmemek için gülüyordum.

"Bana meçhul Fantoma' nın, kurbanlarını anlatır mısınız?"

"Onları siz de tanırsınız. Birincisi Gladdie Henson'du... Gladdie o gece kapısının rüzgârdan açılıp kapandığını sanmış. Öyle anlattı bana sonradan..."

"Bana da öyle gelmişti ama bahse girerim ki rüzgâr değildi...Sonra, başka ne anlattı?"

"Sonra kalkmış kapıyı kapamış.Bu kez pencere açılmış.. Gitmiş pencereyi kaparken, kapı gene açılmış.Böylece kapı ile pencere arasında saatlerce mekik dokumuş durmuş. Birini kapasa diğeri açılıyormuş. Nihayet kara gölgenin üzerine doğru geldiğini görmüş Kapkara bir boşluğu andıran gölge.. Gladdie canını alacak sanmış ve ödü patlayacak derecede korkarak çığlığı basmış Onun çığlığını duyan bazıları yanına koşmuşlar,bakmışlar ki ne hayalet var, ne de benzeri bir şey.Kara gölge yok olmuş.Gladdie çılgınlık krizleri geçirmedeymiş..."

"Zavallı Gladdie,anlıyorum onun korkusunu..."

"Biz de o zaman hırsız zannetmiştik.Gladdie fazla bir, şey söylemedi,gölge hakkında ne düşündüğünü hiç açıklamadı, ama, bir daha da o odada yatmak istemedi."

"Peki, ya ikincisi, onu da anlatın."

"Ikincisi Alisia Varvik'ti Bir yıl geçti aradan.Ben olanları unutmuştum.Alisia'ya orada yatmasını teklif edince, sevinçle kabullendi.Ertesi sabah anlattığına göre,ilkin bir güzel uyumuş.Sonra garip sesler duyarak uyanmış ve yerinde doğrulmuş.Bir de bakmış ki, ne görsün...Bir adam pencereden i çeri tırmanıyormuş. Aklı uçmuş aniden.Hemen çığlığı basmak istemiş ama kendini tutmuş. Adamı gözleriyle takip ederek hareketsiz,beklemiş ne olacağını.Adam şifonyere doğru iler lemiş ve gözlerini oraya dikmiş.Bütün mücevherlerini oraya yerleştirdiğini hatırlayan Alisia çıldıracak gibi olmuş korkudan.Ama adam dediği kapkara gölge hiç bir şeye dokunmadan ortalığı seyretmiş. Kedi gibi sessiz yürüyormuş. Sonra bir daha gözünü yumamamış Alisia dehşetten.Ama adam uyanık olduğunu anlarsa onu öldürür diye de içi gidiyormuş.Ben son sözlerine inanmadım.En sonunda korku ona mutlaka uyku getirmiştir.

"Alısia ertesi sabah kapı ve pencereyi kapalı,anahtarları üzerinde bulunca daha çok şaşırmış.Adamın nasıl girdiğinden çok,çıktıktan sonra kapının gene nasıl eski haliyle kapalı durduğunu aklı almamış.Düşüne düşüne sinir hastası oldu.Ama gelenin soyguncu olduğunu sanar halâ. Oysa ben bu düşüncede değilim."

Noel'den üçüncü kadını da anlatmasını rica ettim. Adını söylememek sartı ile kabullendi."Hemen hemen Alisia'nınkine benzedi onun anlattıkları. Sadece üçüncü kadın,adam dediği gölgeyi şifonyerin önünde oturken görmüş ansızın uyandığında.Sanki birşey arar gibi parmaklarını şurda burda dolaştırıyormuş.Sonra kalkmış, pencereye gitmiş,Panjurları çekecek gibi uzatmış ellerini. ama çekememiş.Çünkü pencerede panjur yokmuş.Daha sonra yatağın çevresini gezinmiş. Tam kadının karşısına gelmiş. Durmuş ama bakmış,bakmış ve aniden üzerine doğru eğilmiş. Kadın en büyük korkuların içine düşmüş.Sıkıca kapamış gözlerini.Gözleri acımış.Dua etmeğe başlamış.O şey,kara gölge, kadının uyumadığını farketmiş.Üçüncü kadın ne kadar zaman gözleri kapalı kaldığını,ve gölgenin kendisine neler yaptığını hiç bir süre hatırlayamadı Çünkü nihayet cesaret edip d açtığında güneş doluyormuş od ya.Aynı Alisia gibi anahtarları kapının üzerinde ve kapıy pencereyi kapalı bulmuş. O şe gene hiç bir iz bırakmadan çe kilip gitmiş odadan.

Devamı 2[illegible]. sayfada

KARANLIK VE IŞIK

- GEÇEN SAYIDAN DEVAM -

- ÖZET -

NEVYORK METROSUNDA YOL BAKIM İŞÇİSİ AVERY BİR BUHRAN GEÇİRİR VE TREN ALTINDA KALMAKTAN GÜÇLÜKLE KURTULUR. HASTANEDE BİR AYLIK TEDAVİDEN SONRA SAÇLARI BEYAZLAMIŞ OLARAK ÇIKAR...

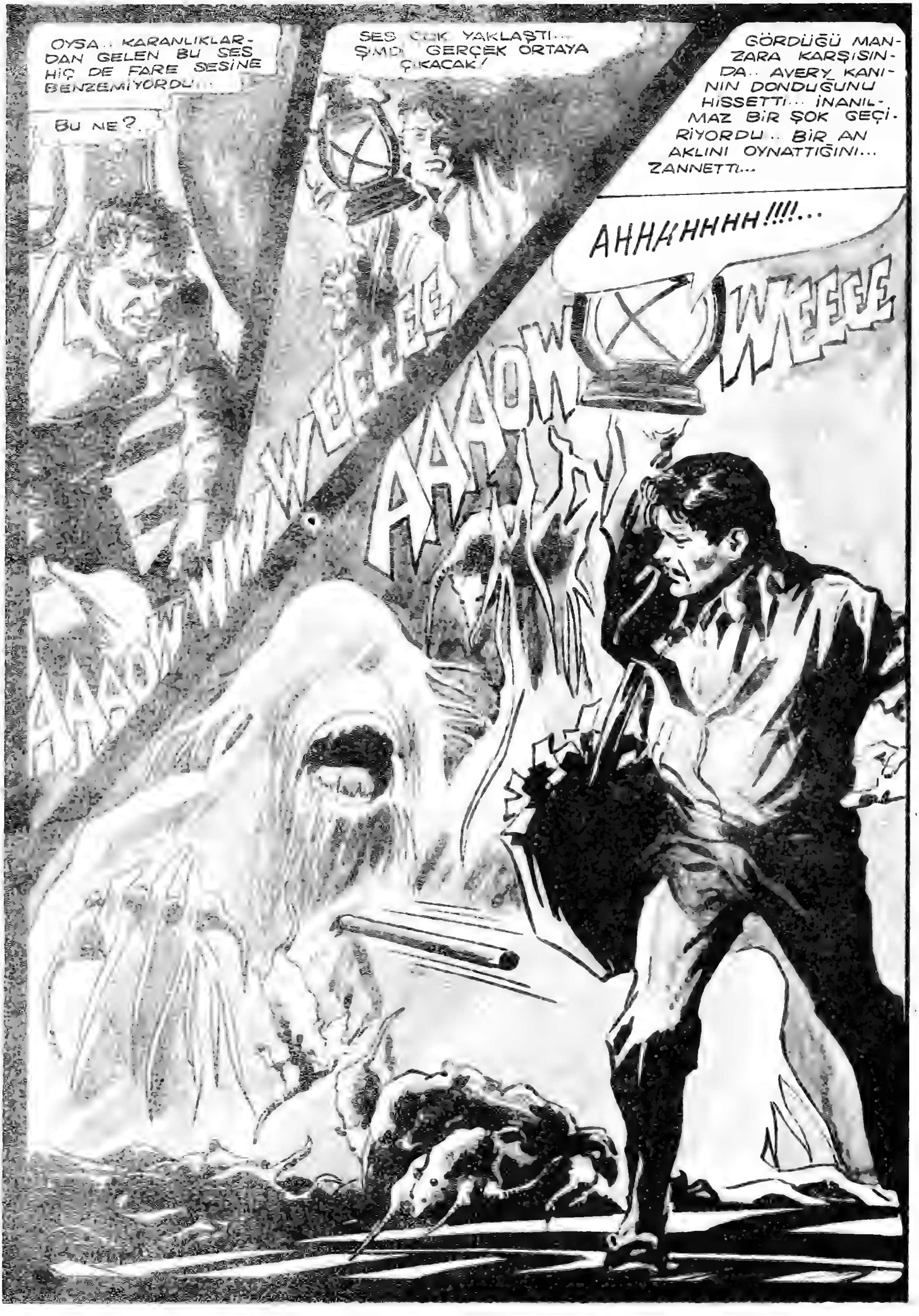
OYSA.. KARANLIKLAR-DAN GELEN BU SES HİÇ DE FARE SESİNE BENZEMİYORDU...
BU NE?
SES ÇOK YAKLAŞTI... ŞİMDİ GERÇEK ORTAYA ÇIKACAK!
GÖRDÜĞÜ MANZARA KARŞISINDA.. AVERY KANININ DONDUĞUNU HİSSETTİ... İNANILMAZ BİR ŞOK GEÇİRİYORDU.. BİR AN AKLINI OYNATTIĞINI... ZANNETTİ...
AHHHHHHH!!!!...
WEEEE
AAAOW
WEEEE
AAAOWWW

BU ACAİP ÇIĞLIK METRONUN KARANLIK TÜNELLERİNDE TREN SESLERİNE KARIŞIP YANKILAR YAPIYORDU...
YAARRR
BENİ ÖLDÜRECEK BU!.. BENİ ÖLDÜRECEK NALET ŞEY.!
RR
HER ŞEY SANKİ KARANLIKTAN GELİYOR.. IŞIKSIZ YAPAMIYACAĞIM. IŞIK!.. IŞIK!..
BİR AN ELİNDEKİ LAMBA DA SÖNÜVERDİ...
GÖRDÜĞÜ HAYALLER GÖZÜNDEN SİLİNDİ. FAKAT HAFIZASINDAN SİLİNEMİYORDU...
AKLIMDAN ÇIKMIYOR BİR TÜRLÜ.. O KARANLIKTAN GELEN ŞEY.. TANRIM... TREN IŞIKLARI ÇIKIP GELMESEYDİ.. O AN... EVET... TRENİN IŞIKLARI KURTARDI BENİ...
AVERY KENDİSİNİ ODASINA ATINCA BİRAZ RAHATLADI..
OH!.. DÜNYANIN EN GÜZEL ŞEYİ IŞIK NEFRET EDİYORUM KARANLIKTAN. VE KARANLIKLARIN LANETİNDEN!..
DIŞARDA TRAFİĞİN KALABALIK OLDUĞU BİR SAATTİ... OTOMOBİL TRANVAY SESLERİ İÇİNDE ŞEHİR GECE HAYATINI YAŞAMAĞA BAŞLAMIŞTI... AVERY GÖZLERİNİ GECE LÂMBASINA DİKMİŞTİ...
BU LÂMBAYA DA NE OLUYOR BÖYLE?

LÂMBANIN IŞIĞI TİTREDİ TİTREDİ VE KAYBOLDU...
GİTTİ... IŞIK GİTTİ!..
BOĞAZI KURUMUŞTU... KALBİNİN ATIŞI ONU DEHŞETLE RAHATSIZ EDİYORDU...
SİGORTALAR SAĞLAM.. UMUMİ BİR ARIZA MI ACABA ?..
AVERY PANİĞE KAPILMIŞ BİR ŞEKİLDE KARANLIKTA SAĞA SOLA ÇARPARAK TELEFONA SARILDI...
OFF!.. TELEFONDA KESİK... BU NEDİR BÖYLE ?
KERRUNNNNGH
AVERY PENCEREYE KOŞTU... EVİN BULUNDUĞU DAR ÇIKMAZ SOKAK TENHA VE KARANLIKTI... YALNIZ KÖŞEDEKİ METRO İSTASYONUNDAN DOĞRU BİR SU SESİ GELİYORDU...
BÜTÜN SOKAK KARANLIK!.. BELKİ BU BLOK ELEKTRİĞİNE BİR ŞEY OLDU!
KARANLIK ODANIN İÇİNE DÖNDÜ.. TELAŞ İÇİNDE SAĞI SOLU ARAMAĞA BAŞLADI... ÇEKMECELERİ DOLAPLARI AÇIP KAPIYORDU...
BİR MUM OLACAKTI BİR YERDE... HAH İŞTE BULDUM!
DIŞ KAPI KIRILIYOR.. AMAN ALLAHIM!
KRAAACK

GÖLGE

(15. SAYFADAN DEVAM)

"Noel,bu kadınlardan hiç biri o Şey'in neye benzediğini söylemedi mi?"

"Ah evet...İlki ve ikincisi aynı şeyi söylediler."Şey'in üstüne çok eskiden giyilen cinsten upuzun bir giysi varmış.Şimdikilere heç benzemiyormuş.Biçimsiz bir kasket varmış başında.Bu onun erkek olduğu düşüncesini arttırıyor."

"Bu kadınlar bazı şeyleri uydurmuş olamazlar mı yani? Ben inanmıyorum."

"İmkânı yok...Kadınlar birbirlerini tanımıyorlardı. Üçü de ayrı,ayrı anlattı bana başlarından geçeni.Gene de düğümü çözemedik ama.Bu akşam siz benim odamda yatacaksınız,oraya ben geçecek ve Fantoma'yı bekleyeceğim.Varsa cesareti, erkekse benim de karşıma çıksın bakalım."

"Cesaretim tükenmedi benim Belki ikinci kez de şansımı deneyebilirim.Teşekkür ederim."

"Yalnız bunlardan' anneme söz etmemenizi rica edeceğim.. Yaşlı kadına şok gelir sonra."

Annesinin bunları bilmediğine şaşmıştım.Noel'in bu işleri çevirdiğine gittikçe inanıyordum.

"Bakın bu kibar şey. Çünkü sadece kadınları korkutmakla yetiniyor,belki de annemin yaşlı ve güçsüz bir kadın olmasından cesaret bularak görünmesine devam ediyor. Birşey daha içermiydiniz acaba?"

Bir martini istedim. Noel kalktı.Kokteylleri hazırlamağa gitti.Gittikçe Noel'in görünmeyen Fantoma olduğu belleğime işliyordu. Inanmıyorum ben oysa.Fantomaymış, hayaletmiş inanmıyorum var olduklarına.Saçma şeyler bunlar. Noel Martini'mi getirmişti.Bir yudum aldıktan sonra ona dikkatle bakarak dedim ki:"O şey'in bütün insanların üstünde bir yaratık olduğuna inanmıyorum.Manyak bir hırsızdır bu bence.Buralara yakın oturuyor ve aklına estikçe odaya dalıyordur...." Derken Joyce. "Ne olur susunuz artık," diyerek atıldı.İlk kez söze karışıyordu bu konuda. Şaşırmıştım.

"Susunuz artık,hep o gecelerden konuşmaktan yorulmadınız mı?...Siz neler yaptığınızın farkında değilsiniz. Unuttunuz mu Noel'in dediklerini?. Gölgenin pencere ile şifonyer arasında durduğunu,sonra pencereye,panjurlara uzandığını söyledi.Hiç bir normal insan o aralıkta duramaz,öyle dardır ki...Bu nedenle ben gölgenin doğa üstü bir varlık olduğuna inanıyorum."

"Joyce,siz nasıl inanabilirsiniz bu saçmalıklara?" Başını bilgince ve zekice salladı:

"Bu kadar ileri gitmeseniz iyi olur.İnsan üstü güçlere, normal ve sıradan sözler,açıklamalar yakıştırmak,büyük hata sayılır.Aptallık olur."

"Fakat Joyce,inanamıyorum, ben bunlara..."

"Dinleyin küçük bebek..... Bu evde bir Fantoma var.. Ara sıra burayı ziyarete geliyor. Bir şeyler arıyor belki... Ya da ben öyle sanıyorum. Bugüne kadar da, korkudan başka hiç bir kötülük,hiç bir zarar vermedi kimseye...Kimbilir..."

Susuyordu şimdi Joyce..... Yüreğim göğsümü acıtırcasına , vuruyordu.Bu ne dehşetli bir hafta sonu tatili olmuştu böyle...

"Siz, siz birşeyler biliyorsunuz Joyce,fakat...Nasıl." diye soruyordum ona ki, fırsat bırakmadı bana."Fantoma'nın gerçekten var olduğunu mu nasıl biliyorum?.Neden bilmeyecekmişim?" Hafifçe üzerime, kulağıma eğildi ve garip bir gülücükle beni titreten cümleyi söyleyiverdi."Çünkü ... çünkü Fantoma'nın kurbanı olan üçüncü kadın BENİM."

BEN BIR VAMPİRİM

yazan: MAURICE LIMAT
çeviren: MEHRİZAT POYRAZ

KORKU ve DEHŞET ROMANI

"Amcacığım, söyle bana, gerçekten mi hastasın sen?" diye sordu Benar.

Onun yanına geçti ve omuzuna elini attı. Atar, atmaz da :

"Ne kadar da soğuksun amca.."

Jean Louis'den bir hıçkırık duyuldu. Çok sevdiği bu çocuğa gerçeği nasıl söyleyebilirdi..O cesareti imkânı yok kendinde bulamayacaktı.

"Bizimle gel çocuğum"dedi Teddy ona, al arabanı. Benim de arabam, var, ama Paris'te kaldı. Doğruca amcanın stüdyosuna gidelim...Tamam, mı?"

"Tamam... ama..."

"Ne aması?"

"Tümümüz ağır geliriz. Hem ben üşümeğe başladım. Galiba denizde soğuk aldım biraz."

"Bir şampiyon adayı için gülünç şeyler bunlar. Gerçek olan. senin Marika'dan bir şeyler kaptığındır.. aynı zamanda amcandan da. Evet bizi Cannes'a götür. Orada sana gerçeği tümüyle anlatacağım."

Üçü de bindiler ve Bernar arabasını işletti. Esterel yoluna çıktılar Jean Louis, yastıkların arasına büzülmüş, mırıldandı:

"Ona söyleyecek misin gerçeği?"

"Sakin olun, bir şeyler uydurmağa çalışacağım gene."

Dönüş rahat geçti. Leşen'in stüdyosuna vardıklarında, gökten iri yağmur taneleri düşmeğe başlamıştı... Tahmin ettikleri gibi İsabelle içerdeydi. Onun da Teddy gibi bir anahtarı vardı. Gelmiş, odayı yatağı, pijamaları darmadağınık bulmuş, şaşkına uğramış, korkmuştu. Jean Louis neredeydi?. Teddy Verano da ortalıkta görünmüyordu.

Nihayet geldiklerini görünce,genç kız kendini Jean Louis'nin kollarına attı. Yüzü üzüntü ve meraktan solmuş, rengini yitirmişti. Bernar ardlarından odaya girdi. O da sıkıntı ve merak içindeydi.

"Onu hemen yatırın Matmazel İsabelle. Bir şok geçirdi. Hemen dinlenmesi gerek. İçecek bir şeyler var mı burada acaba...Ben değil ama bu çocuk biraz içse iyi gelir..

ÖZET

Mimar Leşen,arkadaş olduğu dedektif Teddy Verano ile bir plân kurarak,kendisine kanını verip,ortadan kaybolan esrarengiz kadını tuzağa düşürmek amacındadır.Verano,Leşen'in yüzücü yeğeni Bernar ile resimlerini gazetelerde yayınlatarak suçlunun,kurbanına yaklaşmasını bekler.Meçhul kadın bir gün nihayet Bernar'ı arar ve amcası ile görüşmek istediğini söyler.Leşen kadınla buluşmak, istemez.Bernar büyüsüne kapıldığı kadınla kendisi buluşmak, üzere çıkar.Tam vampir kadının Bernar'a hücum edeceği sıra, amcası ve arkadaşı yetişirler.

Küçük bir wisky falan? Kuvvetini arttırır."

İsabelle, Jean Louis'nin elini bile sürmediği bir şişe Gilbey buldu onlara. Sonra sevgilisine yardım ederek, onun yatmasını sağladı. Jean Louis krizler geçiriyordu. Ağlıyor muydu, hıçkırıyor muydu, belli değildi. Fakat gözleri kupkuru, garipçe parlıyor ve zaten solgun yüzünü, daha da dehşet verici bir hale sokuyordu.

"Bu kadarı fazla artık, dedi İsabelle ikinizi de çok dinledim. Bundan böyle hastabakıcılık görevimi ele alacak ve yarın buraya bir doktor getireceğim. Jean Louis'yi iyi bir yoklamadan geçirmeleri gerek."

Teddy, elinde içki bardağı ile, onu selâmlayarak:

"Çok iyi. Fakat önceden bilmenizi isterim ki her şey boştur onun durumundaki birisi için. Çünkü onu iyileştirmeğe yarayacak hiç bir şey mümkün değil."

Bernar wiskisinin son yudumunu da içti. Son olaylardan sonra halâ kendine gelememiş, garip ürpertilerini üzerinden atamamıştı. Şimdi deniz dalgalarından çıkarken gördüğü, o bol köpükler içersindeki çıplak tanrıça, tatlı bir anı değildi artık Bernar için... çok ama çok güzel bir gerçekti... İsabelle kesinlikle konuştu:

"Mösyö Verano, size güvenim, vardı. Bu yüzden anlattığınız savaş hikâyesine inandım. Fakat her şeyin bir ölçüsü olduğu gibi, inanmanın da vardır. Ben harekete geçmeli, bir şeyler yapmalıyım... Yoksa Jean Louis en tehlikeli durumlara girebilir."

Teddy tereddüt içindeydi. Jean Louis'ye bakıyordu. Leşen, yeğenini kurtarmak için giriştiği, göze aldığı büyük fedakârlıktan yenik çıkmıştı.

"Pekâla... Tek açıdan ona ihanet edecek ve size durumu aydınlatacağım... Bernar, sen onun kardeşinin oğlu olmakla en yakın akrabasısın. Matmazel İsabelle, siz de onu kalben en çok seven bir kişi olarak manevi yakınısınız. Dinleyin beni. Ben sizin ikinizden de gerçeğin bir bölümünü saklamış bulunuyorum."

İçkisinden bir yudum alarak kuruyan boğazını ıslattı. Bardağını yere bıraktı ve bir sigara yaktı:

Dikkatle onlara baktı. Sesini mümkününce kısarak, sözlerine bir soruyla başladı:

"VAMPİRİZM nedir bilir misiniz?"

xxxxx

Ateşim var.....

Amansız bir yangına tutulmuş gibi yanıyorum.. Damarlarımda yanarak dönen ateşe, Marika'nın kanı olan bu ateşe, adına, şanına, tüm korkunç sıcaklığına karşı, alevler içersinde üşüyorum....

Her yanım buz...

Duyuyorum soğukluğumu, Tüm bedenim, ellerim, ayaklarım buz gibi...Henüz açılan yıllanmış bir mezar soğukluğu var üzerimde. Ölüm tabutuna girmişim. En dehşetlisi aşkına dayanarak, İsabelle'in bana tahammül etmesi... Ben onun için sıradan bir hasta değilim. Onun sevgilisiyim...O da beni seviyor çünkü. Teddy bu konuda haksız. Doktor Peris'in yanındaki işinden ayrılıp da benim yanıma koştuğu herkezin de yanıma yaklaştığında hiç tedirginlik duymuyor. Bir çocuk gibi titriyor üzerime ve elinden gelen ne varsa yapmak için çırpınıyor. Tabii, ben artık ona karşı hiç bir tutumda bulunamıyorum. Ne elimi uzatıyorum, ne sarılıyorum. Beni çok iyi anladığına eminim. Gelişinde ve gidişinde alnıma bir öpücük koymakla yetiniyor, ve bu beni de çok mutlu kılıyor. Titrediğini duyuyorum. Sanki ölü cesedimi öper gibime geliyor.

Oh! ölümü tercih edibilirdim bu duruma.

Devamı gelecek sayıda

Mazinin Efendisi
(GEÇEN SAYIDAN DEVAM)
ÖZET:
SOĞUK HARBİN HÜKÜM SÜRDÜĞÜ GÜNLERDE, AMERİKA'NIN BATI SAHİLLERİNDE GÖRÜLEN KİMLİĞİ MEÇHUL VE İNSANÜSTÜ BİR GÜCE SAHİP BİR ADAMIN YAPTIKLARINI GÖRGÜ ŞAHİTLERİNİN İFADELERİNDEN TAKİP EDİYORUZ...
47. POLİS KARAKOLU.
Herman Kruger'in ifadesidir... O gün büroma geldi, kendisini ilk defa görüyordum.
ADAMLARIMI NASIL ATLATIP DA İÇERİ GİREBİLDİĞİMİ ANLIYAMADIM.
SİZE BİR İŞ TEKLİFİM VAR. 1,000 000 DOLAR PEŞİN 3,000 000 DOLAR DA SONUNDA ALACAKSINIZ!
MÜZE BEKÇİLERİNE VE POLİSLERE BOL PARA YEDİRECEKSİNİZ... ÖLÇÜSÜZ PARA HARCAYABİLİRSİNİZ. LİSTEDEKİ MEŞHUR TABLOLAR ON GÜNDE ELİMİZDE OLMALI. DİKKATLİ OLUN!
ADAMLARIN ÇANTALARI PARA İLE DOLU.. ÖNEMLİ MÜZELERİN BULUNDUĞU MERKEZLERE YOLLANDILAR...
TABİİ BU İŞ ÇOK KOLAY OLMADI.. POLİSLE ÇOK YERDE ÇATIŞTIK. YER YER KAN AKTI. AMA PARA HER ŞEYİ HALLETMEMİZİ SAĞLADI..

BÜTÜN MALLAR NEW JERSEY'E ÖZEL BİR UÇAKLA GELDİ...
YÜKÜ KAMYONLARA YÜKLEYİN!.. HAYDİ ÇABUK!
MALLARI SMITH'İN GEMİSİNE NAKLETMEK TAM ÜÇ SAAT SÜRDÜ...
İŞTE İSTEDİKLERİN MR. SMITH.. NASIL BEĞENDİN Mİ ?
BUNLARI AÇMAMIZ İCABEDECEK.
HİÇ GAZETE OKUMAZ MISINIZ ? YAHU ORTALIK ALTÜST OLDU.. ONBİNLERCE KİŞİ PEŞİNDE ŞİMDİ BUNLARIN! VAKİT KAYBETMEYE GELMEZ!
KUTULARI MUTLAKA AÇMAK İSTİYORDU...
MİLYONLARA KARŞILIK BİRAZ DAHA ZAHMETE DEĞERDİ HERHALDE!
HİÇ BİRİ HASARA UĞRAMAMIŞ İYİ YAPMIŞSIN İŞİ.. AFERİN!
DAHA ÜÇ SAATİMİ ALDI. FAKAT BİTİREBİLDİM...
NE YAPMAK NİYETİNDESİN ŞİMDİ ?
BUNLARI GEMİME NAKLEDECEĞİZ. SANA İHTİYACIM OLACAK!
MOTORU ÇALIŞTIRIRKEN TABANCAMI DAYADIM BÖĞRÜNE...
PARALARI GÖRELİM AHBAB!
KAMARADA MASANIN ÜSTÜNDE ALABİLİRSİN!
İKİ MİLYON DOLAR... ADAM DÜRÜST HAREKET ETTİ.. İYİ İŞ YAPTIK...
GERİ DÖNDÜM... ŞÜPHELERİM KAYBOLMUŞTU...
SANA YARDIM EDECEĞİM. AMA İLK NUMARANDA APANDİSİTİNİ ALIRIM UNUTMA!
DAHA BEŞ MİL YOLUMUZ VAR!
MOTORU DURDURDU... DEMİR ATTI...
BEN GEMİ FALAN GÖREMİYORUM!

İŞTE ŞURDA!
GALİBA DENİZALTI Gİ-Bİ BİR ŞEY!
KOLLARINI YUKARI KALDIRDI... MADENİ, YUVARLAK BİR CİSİM. SU YÜZÜNE ÇIKTI...
SONRA BİR KAPAK AÇILDI... SMİTH KALAS GİBİ BİR ŞEY UZATTI...
KARANLIKTA BUNUN ÜZERİNDE YÜRÜYE-CEK KADAR DELİ Mİ SANDIN BENİ?
DÜŞ-MEZ-SİN! MAN-YETİK-TİR O!
ARTIK NE DEMEK İSTEDİYSE.
EĞER BİR DÜŞMAN CASU-SUYSA, MAKİNAYA BİR GÖZ ATMAM GEREK DİYE DÜ-ŞÜNDÜM...
MOTORU NE-REDE BUNUN?
DUR, DAHA İŞİMİZ BİTMEDİ!
ZAMAN GEÇTİKÇE ENDİŞEM DE ARTI-YORDU...
BU ESRARENGİZ BİR CASUS OLMALI! BU İŞİN PEŞİNİ BIRAKMAMALIYIM!
İŞİNİZ BİTTİ! İSTEDİĞİNİZ ZAMAN MOTORU ALIP GİDEBİLİR-SİNİZ!
FAKAT BEN MOTOR KUL-LANAMAM Kİ!..
ÇOK BASİT SANA ÖĞ-RETİRİM!
YOK ARKA-DAŞ... ÖNCE BENİ GERİ GÖTÜRÜRSÜN SONRA İS-TERSEN ME-RİH'E BİLE GİDEBİLİRSİN!
MERİHE Mİ? KİM SÖY-LEDİ SANA BUNU?
SON HATIRLADIĞIM GARİP BAKIŞLARINI GÖZLERİME DİKTİĞİ VE ATEŞ EDİŞİM OLDU...

47. POLİS KARAKOLU
Dr. Elizabet Raferti'nin ifadesidir.. Radyolarda vahim siyasi olayların yerini, çalınan sanat şaheserleri almıştı. O günlerdeydi...
BEN DOKTOR RAFERTİ.. BUYRUN BİR VAKA MI VAR. BAYIM?
PEK MÜHİM BİR YARA DEĞİL, MR SMITH! FAKAT BİR KURŞUN YARASINA BENZİYOR!
KOLUNUZU BİR KAÇ GÜN KULLANAMIYACAKSINIZ. AMA GEÇECEK TABİİ.. NASIL OLDU BU?
BİR AV KAZASI!
BİLİYORSUNUZ.. BÜTÜN BU TÜRLÜ YARALANMALAR İÇİN RAPOR VERMEK ZORUNDAYIM DA!...
ŞİMDİ GİDECEĞİM.. BELKİ BU PARA BENDEN KİMSEYE BAHSETMEMENİZE YETECEK!
15.000 DOLAR?..
BU KADAR PARAYI NEREDEN BULMUŞTU? ADAMDAN ŞÜPHELENDİM VE ÇEKMECEYİ ÇEKTİM...
İYİ SİLÂH KULLANIRIM BAY SMITH! POLİS GELENE KADAR KIPIRDANMA!...
SİLÂHIM YOK. MERAK ETME!
TEKRAR EDİYORUM PARAYI ALIN VE RAPORU UNUTUN!
PAZARLIK İSTEMEZ... BELKİ DE TABLOLARI ÇALAN SİZSİNİZ. POLİSİ BEKLEYELİM!
BANA İNANIN! BU ÇABANIZ BOŞUNA!
BÜTÜN DÜNYA BİR MESELE İÇİN AYAKLANMIŞKEN, SİZE İNANMAK MI?

SİZE BÜTÜN BU RESİMLERİ İADE ETSEM BİLE, İNANIN BANA ŞU RAPORUNUZ KADAR MANASIZ OLACAK.
KONUŞMANIZA BAKILIRSA ATOM BOMBASINI YARIN TEPEMİZDE PATLIYACAĞINA İNANMAK GEREKİYOR...
ONDAN DA BETER OLABİLİR!
SÖZLERİNE ALDIRIŞ ETMEDİM. ÇOK RUH HASTASI TANIMIŞTIM...
ADINIZ.. DOĞUM TARİHİNİZ?
KİM RA... 25 KASIM 2903...
GEVEZELİĞİ BIRAKIN! TABLOLARI NEDEN ÇALDINIZ?
YARIN HARP BAŞLIYABİLİR. BEN BU ŞAHASERLERİ YOK OLMAKTAN KURTARDIM. BUNU ANLAMALISINIZ... BEN SİZİN ZAMANINIZDA SİZİN ASRINIZDA DEĞİLİM!
DİYELİM Kİ SİZE İNANDIM.. BU ŞAHASERLERİ NASIL ZAMANINIZA GÖTÜREBİLİRSİNİZ?
MADDE OLARAK İKİ ZAMANDA BİRDEN OLMALARI İMKÂNSIZ DEĞİL Mİ?
NEDEN OLMASIN... BEN ZAMANINIZDAN OLMADIĞIM HALDE, ZAMANINIZDAN YARARLANIP SİZE GELEBİLDİM! DEĞİL Mİ?
GERÇEĞİ SÖYLESENİZ BİLE... SİZİ ALKIŞLAMAK ZOR!
NEDEN? İNSANLIĞIN ŞAHASERLERİN MANASIZ BİR HARPTEN KAÇIRMAK AKILLICA BİR İŞ DEĞİL Mİ?
BU KADAR ŞEY BİLİYORSANIZ HARBİ ÖNLEMEYE ÇALIŞSANIZ...
SAVAŞIN NASIL BAŞLIYACAĞINI BİLEMEM! BELKİ DE ÇOK ÖNEMSİZ BİR OLAY SEBEB OLACAK BUNA... BEN TARİHİN AKIŞINI DEĞİŞTİREMEMKİ!...
ŞAHASERLERİ KAÇIRMAKLA TARİHİ BİRAZ DEĞİŞTİRMİŞ OLUYOR MUSUNUZ SANKİ?

VAKİT GELDİ. GİTMEM LÂZIM.!
EVET.. GİTMELİSİN ARTIK. ŞİMDİ POLİSİ ÇAĞIRMALIYIM.!
BAK, DİNLE, SENİ DE GÖTÜREBİLİRİM. SENDE KURTULABİLİRSİN.
BEN Mİ ? BAŞKA BİR ÇAĞA MI ? OYUN BİTTİ ARTIK.!
O ZAMAN BAKIŞLARINI BANA DİKTİ.. HİPNOTİZMAYA KARŞI MUKAVEMETİM OLDUĞUNU SANIRDIM.. YANILMIŞIM...
GÖREBİLİYORDUM.. DUYABİLİYORDUM. AMA KIMILDANAMIYORDUM. ADETA KASKATI KESİLMİŞTİM...
ŞİMDİ SMITH'İN DOĞRU SÖYLEDİĞİNİ ANLIYORDUM. AMA NEREYE GİTTİ..? KİM BENİM BU YAŞADIĞIM BU OLAYLARA İNANIR Kİ...
DENİZDE BİR YUVARLAK KÜRENİN YÜKSELDİĞİNİ GÖRDÜM. FAKAT YAKINLARDA BİR SAHİL MUHAFAZA.. BOTU DA ONU GÖRMÜŞTÜ.
ONUN ACAİP GEMİSİ OLMALI BU.!..
SAHİL MUHAFAZA BOTU PARLAK KÜREYİ TOP ATIŞI İLE PARÇALADI.. VE KUMANDAN MERKEZE RAPORUNU VERDİ...
ŞİMDİ YENİ BİR SOVYET SİLÂHINI GÖRDÜK. VE BU GARİP ARACI İMHA ETTİK.
BİR KARŞI HÜCUM İÇİN HAZIR OLUN.!...
SOĞUK HARP İÇİNDE BÖYLE BASİT GÖRÜNEN BİR HADİSE HİÇ İLGİSİ OLMADIĞI HALDE.. DÜNYA SAVAŞINA YOL AÇABİLİR DEMİŞTİ SMITH...

GELECEK SAYIMIZDA

KAR ADAMI PEŞİNDE

Himalayaların karlı tepelerinde Kar Adamının peşindedolaşanların tüyler ürpertici maceraları..

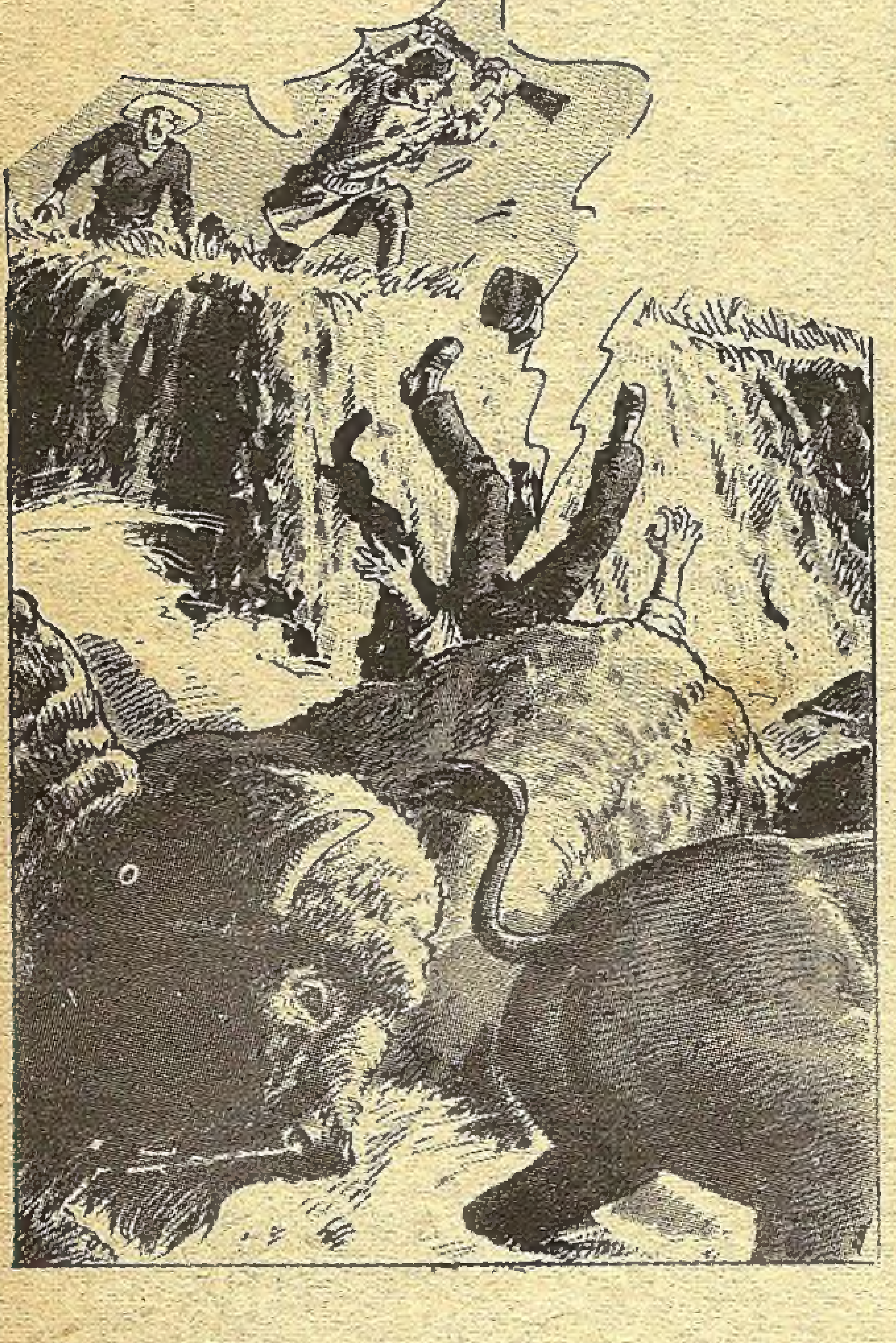

ÇAĞIRAN İNTİKAM

Bizon avcıları arasında geçen kanlı bir olayın yıllar sonra alınan intikamı...

KARAOĞLAN

AKŞAM'*daki günlük romanı, dergideki haftalık macerası ve her yıl hasılat rekoru kıran filmleriyle bütün Türklerin sevgilisi olan* KARAOĞLAN *her Çarşamba* KARAOĞLAN *dergisinde.....*

KORKU Pazartesi günleri çıkar haftalık heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Y.Y. adına A.Galip Yavaşça. Yönetim yeri: Saadet Han kat 5 Caaloğlu İstanbul. Telefon: 27 30 07. Dizildiği ve Düzenlendiği yer: Yavaşça Yayınları Baskı: Duran Ofset Kapak ve İç filmler: Fotografik Film Atelyesi

Düzenleme : Akşamsefası